

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-19118/2012-ERU

V Jihlavě dne 17. ledna 2013

Číslo jednací: 19118-5/2012-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-19118/2012-ERU, zahájeném dne 21. prosince 2012 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je společnost KR OSTRAVA a.s., IČ: 25890981, se sídlem Slívova 1946/7, 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost KR OSTRAVA a.s., IČ: 25890981, se sídlem Slívova 1946/7, 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava, se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, prováděl dne 29. srpna 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Petřvald, ulice Josefa Rohla 1046 zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Sanace a rekonstrukce kanalizační soustavy v důsledku doznívání důlních škod při těžbě uhlí v Petřvaldě – odkanalizování města Petřvald, objekt IO – přípojka NN k ČOV Petřvald a objekt IO – Přípojka vody k ČOV Petřvald“, kdy při provádění těchto prací došlo k poškození středotlakého plynovodu PE d 40, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jeho provozu, dopustil správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

II. Účastníkovi řízení, společnosti KR OSTRAVA a.s., IČ: 25890981, se sídlem Slívova 1946/7, 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava, se za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona **pokuta neukládá.**

III. Dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku,

kteřé správni orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti KR OSTRAVA a.s., IČ: 25890981, se sídlem Slívova 1946/7, 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 179121.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 21. prosince 2012 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, společností KR OSTRAVA a.s., IČ: 25890981, se sídlem Slívova 1946/7, 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava (dále jen „účastník řízení“), ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 29. srpna 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Petřvald, ulice Josefa Rohla 1046 zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Sanace a rekonstrukce kanalizační soustavy v důsledku doznívání důlních škod při těžbě uhlí v Petřvaldě – odkanalizování města Petřvald, objekt IO – přípojka NN k ČOV Petřvald a objekt IO – Přípojka vody k ČOV Petřvald“, kdy při provádění těchto prací došlo k poškození středotlakého plynovodu PE d 40, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jeho provozu.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly, zahájené dne 29. října 2012 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Kontrola byla provedena na základě pověření Úřadu [REDAKCE] ze dne 18. října 2012 vydaného ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. V rámci kontroly bylo provedeno dne 29. října 2012 místní šetření a byl z něj pořízen záznam [REDAKCE]. Při provedeném šetření byly účastníkem řízení Úřadu předány podklady, které kontrolní orgán požadoval při zahájení kontroly.

II. Kontrolní zjištění

Při kontrole bylo zjištěno, že účastník řízení prováděl dne 29. srpna 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Petřvald, ulice Josefa Rohla 1046 zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Sanace a rekonstrukce kanalizační soustavy v důsledku doznívání důlních škod při těžbě uhlí v Petřvaldě – odkanalizování města Petřvald, objekt IO – přípojka NN k ČOV Petřvald a objekt IO – Přípojka vody k ČOV Petřvald“, kdy při provádění těchto prací došlo k poškození středotlakého plynovodu PE d 40, v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší v celkovém množství 1422 m³ s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 40 minut, v jehož důsledku došlo k přerušení dodávky zemního plynu ke dvěma odběratelům.

Vzniklé poškození středotlakého plynárenského zařízení bylo okamžitě nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, tj. společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o., IČ: 27935311, se sídlem Plynárenská 499/1, 657 02 Brno, který z místa aktivního zásahu pořídil podrobnou fotodokumentaci o rozsahu poškození a následně zajistil jeho fyzickou opravu. Zjištěné skutečnosti o důsledcích počínání účastníka řízení v ochranném pásmu zařízení distribuční soustavy jsou zaznamenány v Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení [redacted] ze dne 23. srpna 2012. O provedeném poškození plynárenského zařízení byl pořízen písemný záznam do Denního záznamu stavby ke dni 29. srpna 2012 na listu č. 669254.

Šetřením Úřadu bylo zjištěno, že stavebně technická činnost byla realizována v souladu s podmínkami pravomocného stavebního povolení, vydaného Úřadem městského obvodu Radvanice a Bartovice, Statutární město Ostrava, se sídlem Těšínská ul. 281, 716 00 Ostrava-Radvanice, pro umístění stavby na vymezených pozemcích katastrálního území Bartovice a Petřvald u Karviné, a to ve shodě ověřeného záměru investora, tj. města Petřvald, IČ: 00297593, se sídlem Gen. Svobody 511, 735 41 Petřvald, zastoupeného společností VODING HRANICE, spol. s r.o., IČ: 42866456, se sídlem Borovská 583, 753 01 Hranice. Stavební práce prováděl účastník řízení na základě realizační smlouvy č. 05532-2011-452-S-0592/02-UV-023-SU0334 ze dne 21. prosince 2011 uzavřené s Českou republikou – Ministerstvem financí, IČ: 00006947, se sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1.

Stanovisko k existenci sítí plynárenských zařízení bylo vyžádáno a dne 4. října 2010 správcem plynárenského zařízení vydáno. Stanovisko konstatuje, že dojde k dotčení ochranného pásma plynárenského zařízení a v odkaze na Stanovisko k existenci sítí plynárenských zařízení ze dne 5. srpna 2010 uvádí podmínky pro provádění zemních výkopových prací v ochranném pásmu. Vytyčení plynárenského zařízení správce provedl 25. května 2012, přičemž bylo provedeno vizuální vyznačení barvou v terénu, k čemuž účastník řízení předložil protokol o vytyčení.

Vlastní existence plynárenského zařízení byla účastníku řízení prokazatelně známa ze stanoviska správce plynárenského zařízení a příslušné projektové dokumentace. Pracovníci provádějící stavbu byli seznámeni s polohou plynárenského zařízení, rozsahem ochranného

pásma a podmínkami pro provádění stavební činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení, což potvrzuje Pracovní postup pro výstavbu kanalizace ze dne 31. ledna 2012.

K samotnému poškození plynárenského zařízení došlo prostřednictvím strojního mechanismu. Účastník řízení konstatoval, že plynárenské zařízení bylo ručně odkopáno a bylo tak vizuálně zřetelné. Toto plynárenské zařízení se nacházelo v blízkosti staré betonové kanalizační šachty, kterou bylo nutno pro další výstavbu odstranit. Při odstraňování, kdy bylo primárně pracováno mimo ochranné pásmo, došlo ke sklouznutí lžice bagru po betonu a proseknutí plynárenského zařízení. Výstavba byla prováděna zaměstnanci účastníka řízení. Uvedené skutečnosti byly potvrzeny stavbyvedoucím, [REDAKCE], v Záznamu o místním šetření ze dne 29. října 2012.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu [REDAKCE] a jsou uvedeny také v Protokolu [REDAKCE] o výsledku kontroly ze dne 31. října 2012, se kterým byl zástupce účastníka řízení, [REDAKCE], stavbyvedoucí, dne 21. listopadu 2012 prokazatelně seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu, a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem.

III. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly

Účastník řízení se k protokolu o výsledku kontroly nikterak nevyjádřil, ani nevznesl námitky k průběhu kontroly či jejím závěrům.

IV. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení [REDAKCE] dne 21. prosince 2012 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu. Účastník řízení tohoto práva nevyužil a nezaslal žádné návrhy na doplnění řízení, ani nenavrhнул žádné další důkazy.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 2. ledna 2013 kontrolní spis, [REDAKCE], o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 19118-3/2012-ERU. Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající z kontrolního spisu za zcela dostačující a sám z moci úřední další dokazování v průběhu správního řízení nedoplňoval.

Dne 2. ledna 2013 zaslal správní orgán účastníku řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. 19118-4/2012-ERU, které účastník řízení obdržel dne 3. ledna 2013. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem

podkladům rozhodnutí. Účastník řízení této možnosti nevyužil a vyjádření k podkladům rozhodnutí nezaslal.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a s ohledem na to, že se účastník řízení nevyjádřil k podkladům řízení, ani nenavrl provedení dalších důkazů či nečinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

V. Popis skutkového stavu věci

Zemní práce v ulici Josefa Rohla 1046, v obci Petřvald byly prováděny na základě realizační smlouvy č. 05532-2011-452-S-0592/02-UV-023-SU0334 ze dne 21. prosince 2011 uzavřené mezi Českou republikou – Ministerstvem financí, IČ: 00006947, se sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1, a účastníkem řízení. Stavebně technickou činnost realizoval účastník řízení v souladu s podmínkami pravomocného stavebního povolení, vydaného Úřadem městského obvodu Radvanice a Bartovice, Statutární město Ostrava, se sídlem Těšínská ul. 281, 716 00 Ostrava-Radvanice. Investorem stavby bylo město Petřvald, IČ: 00297593, se sídlem Gen. Svobody 511, 735 41 Petřvald, zastoupené společností VODING HRANICE, spol. s r.o., IČ: 42866456, se sídlem Borovská 583, 753 01 Hranice, a zhotovitelem stavby účastník řízení.

K samotnému poškození plynárenského zařízení došlo prostřednictvím strojního mechanismu. Plynárenské zařízení bylo ručně odkopáno a bylo tak vizuálně zřetelné. Toto plynárenské zařízení se nacházelo v blízkosti staré betonové kanalizační šachty, kterou bylo nutno pro další výstavbu odstranit. Při odstraňování došlo ke sklouznutí lžice bagru po betonu a proseknutí plynárenského zařízení. Výstavba byla prováděna zaměstnanci účastníka řízení.

Existence plynárenského zařízení byla účastníkovi řízení známa ze stanoviska správce plynárenského zařízení, kde byly vymezeny i podmínky pro provádění zemních výkopových prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a rovněž z projektové dokumentace. Přesné vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu bylo prostřednictvím společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o. v zájmovém území výstavby vyznačeno barvou.

Účastník řízení prováděl zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Petřvald, ulice Josefa Rohla 1046 v souvislosti s realizací stavby „Sanace a rekonstrukce kanalizační soustavy v důsledku doznívání důlních škod při těžbě uhlí v Petřvaldě – odkanalizování města Petřvald, objekt IO – přípojka NN k ČOV Petřvald a objekt IO – Přípojka vody k ČOV Petřvald“ dne 29. srpna 2012. Při těchto pracích došlo k poškození středotlakého plynovodu PE d 40, v důsledku čehož došlo k úniku zemního plynu

do ovzduší v celkovém množství 1422 m³ s dobou trvání úniku 40 minut, přičemž byla přerušena dodávka zemního plynu ke dvěma odběratelům.

Vzniklé poškození středotlakého plynárenského zařízení bylo okamžitě nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který z místa aktivního zásahu pořídil podrobnou fotodokumentaci o rozsahu poškození a následně zajistil jeho fyzickou opravu.

VI. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu stanoveného v ust. § 68 odst. 3 téhož zákona.

Z ust. § 68 odst. 3 energetického zákona přitom vyplývá, že v ochranném pásmu je zakázáno provádět činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Toto ustanovení stanoví skutkovou podstatu správního deliktu ohrožovacího.

Při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo něj navíc ve smyslu ust. § 68 odst. 3 věta druhá nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení. Uvedené ustanovení tak představuje též kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu a to tak, aby nedošlo k jeho narušení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je následkem obsaženým ve skutkové podstatě správního deliktu poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo něj), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který přímo svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě tak není pochyb o tom, že to byl účastník řízení, který prováděl zemní práce prostřednictvím strojního mechanismu, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu PE d 40.

Správní orgán se tak při posuzování správního deliktu účastníka řízení mimo jiné zabýval skutkovým průběhem jeho jednání (tedy zejména, zda činnost prováděl v ochranném pásmu a zda věděl, že činnost, kterou provádí, podléhá omezení ve smyslu energetického zákona), dále pak mimo jiné otázkou, zda účastník řízení prováděl zemní práce s maximální opatrností.

Z ust. § 68 odst. 2 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, přičemž tímto se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce 1 m na obě strany od půdorysu, u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek 4 m na obě strany půdorysu a u technologických objektů 4 m od půdorysu.

Tím, že účastník řízení prováděl dne 29. srpna 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Petřvald, ulice Josefa Rohla 1046 zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Sanace a rekonstrukce kanalizační soustavy v důsledku doznívání důlních škod při těžbě uhlí v Petřvaldě – odkanalizování města Petřvald, objekt IO – přípojka NN k ČOV Petřvald a objekt IO – Přípojka vody k ČOV Petřvald“, kdy při provádění těchto prací došlo k poškození středotlakého plynovodu PE d 40, postupoval tak v rozporu s dikcí ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Účastník řízení svým jednáním způsobil únik zemního plynu do ovzduší v celkovém množství 1422 m³ (s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 40 minut). V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky zemního plynu ke dvěma odběratelům.

Správní orgán bezpochyby prokázal, že účastník řízení prováděl svou činnost v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 68 odst. 2 písm. a) energetického zákona, tedy v oblasti souvislého prostoru 1 metru od středotlakého plynovodu. Ochranné pásmo jako takové přitom vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby nebo souhlasu s umístěním stavby, přičemž pokud není podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, vyžadován ani jeden z těchto dokladů, potom dnem uvedení plynárenského zařízení do provozu. Tím, že účastník řízení svým jednáním narušil plynárenské zařízení jako takové, není pochyb o tom, že svou činnost prováděl v prostoru ochranného pásma.

Správní orgán v rámci řízení rovněž prokázal, že vlastní existence plynárenského zařízení byla účastníku řízení známa ze stanoviska správce plynárenského zařízení a rovněž z provedeného vytyčení plynárenského zařízení barvou v terénu. Účastník řízení si tak musel být vědom, že se při provádění této činnosti nachází v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a má tedy povinnost postupovat v souladu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Přesto takto nepostupoval.

K samotnému poškození středotlakého plynovodu došlo při provádění zemních prací prostřednictvím strojního mechanismu, při kterých došlo k poškození tohoto plynovodu v rozporu s ust. § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona.

Ust. § 68 energetického zákona zakazuje v ochranném pásmu plynárenského zařízení provádět činnosti, které by mohly ve svých důsledcích ohrozit tato zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Tento kategorický zákaz je tedy legislativně upraven z důvodu ochrany plynárenských zařízení, kolem kterých se ochranné pásmo nachází. Smyslem uvedeného ustanovení tak nemůže být pouze zákaz činností obecně nebezpečných,

ale všech činností, které by toto zařízení mohly ohrozit, tj. i běžných činností prováděných tak, že k ohrožení plynárenského zařízení dojde. Je tedy nezbytné provádět veškeré pracovní činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení tak, aby nedošlo k jeho aktivnímu či pasivnímu zasažení. Provádění zemních prací prostřednictvím strojního mechanismu v místě, kde se nachází ochranné pásmo zařízení plynárenské soustavy, takovouto činností nepochybně je. Způsob jak naplnit porušení tohoto zákazu energetický zákon nestanoví, činí ji však plně odpovědnou za výsledek. Nadto správní orgán uvádí, že postup účastníka řízení v posuzovaném případě přitom nelze chápat jako bdělý postup ve smyslu ust. § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona.

Dalším znakem zákazu provádění činností v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 68 odst. 3 energetického zákona je, že tyto činnosti nesmí za žádných okolností ohrozit plynárenské zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Spolehlivost provozu je přitom nutné chápat jako stav, kdy zařízení umožňuje nepřetržitý provoz a dodávky směrem k určeným zákazníkům. Bezpečnost provozu nadto představuje stav, kdy nemůže dojít k ohrožení života, zdraví nebo majetku osob.

Účastník řízení svým jednáním způsobil únik zemního plynu do ovzduší v celkovém množství 1422 m³ (s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 40 minut). Svým jednáním tak ohrozil spolehlivost a bezpečnost provozu dotčeného plynárenského zařízení.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení v rozporu s ust. 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 29. srpna 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Petřvald, ulice Josefa Rohla 1046 zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Sanace a rekonstrukce kanalizační soustavy v důsledku doznívání důlních škod při těžbě uhlí v Petřvaldě – odkanalizování města Petřvald, objekt IO – přípojka NN k ČOV Petřvald a objekt IO – Přípojka vody k ČOV Petřvald“, kdy při provádění těchto prací došlo k poškození středotlakového plynovodu PE d 40, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jeho provozu.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktivního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání

musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty stricto sensu materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. § 3 odst. 1 trestního zákona a § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě, kdy účastník řízení poškodil středotlaký plynovod PE d 40, v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší v celkovém množství 1422 m³ s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 40 minut, v jehož důsledku došlo k přerušení dodávky zemního plynu ke dvěma odběratelům, došlo k naplnění materiální stránky trestnosti uvedeného správního deliktu, neboť byl narušen zájem společnosti na nepřetržitém provozu plynárenského zařízení a dodávkách zemního plynu směrem k odběratelům.

Účastník řízení se tak svým jednáním dopustil správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.

VII. Uložení pokuty

Správní úřad se nejprve zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Například pokud by zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení byly prováděny ručně s maximální opatrností. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za předmětný správní delikt podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.

Co se týče účastníka řízení, je třeba uvést, že je evidován v rámci jiného správního řízení za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu. Účastník řízení byl uznán vinným ze spáchání dvou správních deliktů podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona na základě rozhodnutí vydaného dne 14. listopadu 2012 [REDAKCE], které dosud nenabýlo právní moci. Vzhledem k tomu, že za tyto správní delikty doposud nebyl pravomocně potrestán, je třeba při uložení pokuty přihlížet i k těmto skutkům.

Ve správním řízení je prokázáno, že se pachatel dopustil tří správních deliktů. Takové jednání právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně

odsouzen či potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel několika skutky opakovaně dopustil naplnění stejné skutkové podstaty.

Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se několika skutky dopustil více správních deliktů, nedává energetický zákon žádnou odpověď a není tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat: zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční.

Lze lehce dovodit, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit desítky pokut o celkové výši v řádu set milionů; takovou možnost považuje Úřad za odporující smyslu a účelu zákona.

Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad, užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod. Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky zodpovídají (per analogiam legis) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (postup per analogiam iuris). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně, a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční. Podle tohoto ustanovení se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný.

Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejpřísněji postižitelný a pokud u sbíhajících se správních deliktů je stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich.

K použití zásady absorpční při správněprávním trestání za spáchání více správních deliktů projednaných ve společném řízení odkazuje ostatně také příslušná judikatura či odborná literatura.

Z judikatury (rozsudek NSS, č. j. 1 As 28/2009-62) rovněž vyplývá, že nevedl-li správní orgán v rozporu s ust. § 57 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, společné řízení o více přestupcích téhož pachatele, není takový postup vadou řízení, je-li z odůvodnění následného rozhodnutí zřejmé, že ve věci byla aplikována zásada absorpční, zakotvená

v ust § 12 odst. 2 citovaného zákona pro ukládání trestu za souběh přestupků. K tomuto je nutno přihlédnout i při trestání správních deliktů.

Za nejzávažnější ze správních deliktů považuje správní orgán skutek, za jehož spáchání již byl účastník řízení uznán vinným v dosud nepravomocném rozhodnutí [REDAKCE]. Rozhodnutím č. j. 19118-5/2012-ERU je účastník řízení uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 29. srpna 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Petřvald, ulice Josefa Rohla 1046 zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Sanace a rekonstrukce kanalizační soustavy v důsledku dozrívání důlních škod při těžbě uhlí v Petřvaldě – odkanalizování města Petřvald, objekt IO – přípojka NN k ČOV Petřvald a objekt IO – Přípojka vody k ČOV Petřvald“, kdy při provádění těchto prací došlo k poškození středotlakového plynovodu PE d 40, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jeho provozu. Nicméně s přihlédnutím k zásadě absorpční již byla za jeho spáchání uložena sankce, a proto se další sankce neuděluje.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nebyla účastníkovi řízení tímto rozhodnutím uložena sankce, a to s ohledem na to, že doposud nepravomocným rozhodnutím již byla uložena sankce úhrnná.

Vzhledem k tomu, že o správním deliktu bylo vedeno samostatné správní řízení, které nemohlo být spojeno do společného řízení, je účastníku řízení výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Jakub Obůrka, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly